

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta närmare utreda frågan om tillkomsten och lagligheten af de rekognitionsafgifter, som Danviks hospital alltjämt utkräver vid försäljning af från Danvikens hospitalshemman afsöndrade jordområden, särskildt med hänsyn till de lägenheter, som afsöndrats till s. k. egna hem och som mestadels ha sitt största eller egentliga värde i därå uppförda byggnader, samt i den för hospitalsstyrelsen gällande instruktion meddela de ändringar, hvartill utredningen kan föranleda och som rätt och billighet kräva.

Stockholm den 3 februari 1912.

Karl Martin.

Nr 229.

Af herr **Martin**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående utfärdande af vissa bestämmelser, afseende lättnader vid inbetalning af utskylder.

Enligt nu gällande uppbördsreglemente af den 19 maj 1911 är föreskrifvet

i § 6: »Debetsedlarna skola senast tio dagar före uppbördsstämmas början *tillhandahållas* de skattskyldige. Medelst därom af vederbörande häradskrifvare (eller magistrat) utfärdad kungörelse underrättas de skattskyldige om tiden när och stället hvarest inom socknen (eller staden) debetsedlarna få af dem *afhämtas* och om den person, genom hvilken de varda utlämnade;

i § 10: *Mom. 1.* Den allmänna uppbörden förrättas — — — — —

Mom. 3. Före — — —; åliggande det Kungl. Maj:ts befallningshafvande ej mindre att inom fjorton dagar efter det förslag inkommit lämna vederbörande myndigheter besked — — —, än äfven att senast fjorton dagar före uppbörden låta genom allmän kungörelse underrätta de skattskyldige om tid och ställe för uppbördsstämma och den ordning, som därvid kommer att iakttagas.

Under senare åren har inom en del fögderier de å restlängd uppförda utskylderna ökats i oroväckande grad, hvarigenom såväl stat som kommun tillskyndas afsevärda förluster. Anledningen härtill torde vara att finna dels i den svårighet som förefinnes för den skattskyldige att erhålla sin debetsedel och att, därest han ej erhållit densamma, få kännedom om när uppbördsstämman hålles.

Ofta torde äfven den ringa påföljden för uraktlåten betalning i rätt tid vara en bidragande orsak.

Många af dem som komma på restlängd hafva emellertid sannolikt velat betala i rätt tid, därest de blott erhållit sin debetsedel och genom denna eller eljest erhållit kännedom om när uppbördsstämman hålles. Kungörelsen i kyrkan når ej alltid fram, allra minst till den skattskyldige som afflyttat från orten. Ej heller torde den allmänna kungörelsen om hvem som tillhandahåller debetsedlarna vara tillfyllest. Men äfven om skattskyldig erhåller kännedom härom, måste den skattskyldige ofta genom ombud låta afhämta sin skattsedel. Det kan ställa sig svårt nog för en skattskyldig, som icke bor inom skattedistriktet, att finna ett sådant ombud. Samma är förhållandet i fråga om uppbördsstämman. Har den skattskyldige ej erhållit sin debetsedel men ändock vill betala sina utskylder å uppbördsstämman, är det förenadt med stora besvär att få göra detta.

För afhjälpan af de största olägenheterna i det nu rådande systemet synes mig vara lämpligt att införa bestämmelse om att den skattskyldige har rätt att hos vederbörande länsman skriftligen begära sin debetsedel under uppgifven adress. En förutsättning för att denna bestämmelse må kunna praktiskt tillämpas är, att den tjänsteman som öfversänder debetsedeln är berättigad att använda tjänstefrimärke.

Kungörelsen om uppbördsstämmas hållande borde, synes det mig, införas i ortens tidningar och på statsverkets bekostnad. Skulle, trots allt, den skattskyldige dock försumma inbetalningen i rätt tid, borde det stadgas en respittid af exempelvis åtta å fjorton dagar, under hvilken tid den skattskyldige ägde rätt att per *skattepostanvisning* insända beloppet. Postportot skulle helt naturligt erläggas af den skattskyldige, men postens kvitto kunde gälla som uppbördskvitto.

På grund af hvad som anförts, anhåller jag vördsamt, att Riksdagen måtte besluta

att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke för underlättandet af skattens inbetalande sådana bestämmelser kunde utfärdas:

1) att skattskyldig får rätt att hos vederbörande länsman begära skattsedel per post sig tillsänd, hvarvid länsman eller den tjänsteman som öfversänder debetsedeln bör hafva rätt att använda tjänstefrimärke;

2) att kungörelse om uppbördsstämma bör införas i ortens tidningar på statsverkets bekostnad;

3) att en respittid af högst fjorton dagar efter uppbördsstämmans hållande måtte bestämmas, inom hvilken tid skattskyldig har rätt att insända skattebeloppet och härvid äger rätt använda sig af skattepostanvisning, hvarvid postens kvitto finge gälla som uppbördskvitto.

Stockholm den 3 februari 1912.

Karl Martin.